

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 308.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gilden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 1.
en buitenlands franco..... f 2.
Abonnementen.
EVEN RECHT of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... f 25.
BESLUIT voor elke advertentie en herhaling..... f 25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 10 Aug. Wij vernemen met belangstelling, dat de zoo gewichtige droogmaking van den Noordzee in voltooide afsluiting is gekomen, en dat de droogmaking dezer droogmaking is aangevangen in 1828, en in 1830 voltooide.

Van 1830 tot in het voorjaar van 1835 zijn de werken tot voortzetting dier onderneming geheel gestaakt geweest, ten gevolge van den gewapenden opstand der toenmalige zuidelijke provincien.

In 1835 is de voortzetting, door het plaatsen der molens en stoomwerktuigen, tot uitmaling van den plas, krachtig hervat; van de eerste zijn er dertig en van de laatste twee geplaatst geworden.

De eerste afmaling met de eerst voltooide molens geschiedde in April van 1836; vervolgens heeft de afmaling onafgebroken voortgeduurd.

In ruim zes jaren tijds, derhalve, is de droogmaking van dezen belangrijke plas aangevangen en afgewerkt.

Als een bijzonderheid verdient wel te worden aangeteekend, dat die onderneming, van welke onze eeuw geene wedergeade oplevert, zonder eenige de minste ramp is ten uitvoer gebragt.

Men is nu ijdig bezig de droog gemalen gronden te verkavelen, en de verkavelde landen te bezaaien, hoofdzakelijk met koolzaad. Ruim 1,600 werklieden zijn aan het verkavelen en zwart maken der gronden werkzaam.

In den loop van dit seizoen, zullen, naar men rekent, ongeveer reeds 600 bunders bezaaid worden.

Het minder vlijtig is men, in het aanleggen van onderscheidene wegen in de droogmakerij.

De staat der gezondheid onder het werkvolk en in de nabij liggende gemeenten is zoo voldoende, dat hij niets te wenschen over laat; ofschoon men thans ook bezig is met het graven der sloten, bij welke de uitwerking der door sommigen gevreesde schadelijke uitdamping, indien zij werkelijk nadeelig waren, noodwendig zou moeten ondervonden worden.

De zorgbarende voorspellingen van gevaren, welke de gezondheid der aangrenzende ingezetenen uit droogmakingen zouden te wachten hebben, worden alzoo, tot dus verre, niet verwezenlijkt; integendeel schijnt de uitkomst derzelve ongegrondheid ten volle aan den dag te leggen.

Wij merken dit met genoegen aan, tot geruststelling van de bewoners der steden en gemeenten rondom het Haarlemmer Meer; waarvan de droogmaking, met betrekking tot de kansen, welke de gezondheid daarbij loopen.

Deze droogmaking is een nieuw gedachteken der in de onderneming en uitvoering van groote en nuttige werken zoo vruchtbare regering van Z. M. Haar spoedige en gelukkige afloop strekt ook den hoofd- en mindere ambtenaren, die met uitvoering, beheer of toezigt belast zijn geweest, en allen, die daartoe verder hebben mede gewerkt, tot voldoening en eer.

De uitvoering der werken is geschild, voor zoo veel de bedijking betreft, door de zorgen van den heer hoofd-ingenieur de Thomeze, en, voor zooveel de daartelling der molens en stoomwerktuigen betreft, door den heer hoofd-ingenieur Beijerinck.

De heer ingenieur Beijerinck heeft de locale directie gehad, gedurende de geheele uitvoering.

De zoo gewenschte nitslag der droogmaking van den Zuidplas is een afdoende waarborg voor het welgelukken der nog meer gewichtige droogmaking van het Meer van Haarlem.

Men vernemen ongetwijfeld met genoegen, dat de droogmaking van het Haarlemmer Meer nu mede aan de beide verdienstelijke ambtenaren van den waterstaat, den heeren hoofd-ingenieur en ingenieur Beijerinck is opgedragen.

Men meldt ons, dat de werkzaamheden van de Nederlandsche administratie in Luxemburg, met den heer geheimraad Stiff aan het hoofd, bijkans zijn ten einde gebragt, zoodat deze hooge ambtenaar in den loop der volgende maand te 's Gravenhage weder terug verwacht.

Door Z. M. is aan den graveur D. van der Kellen, te Utrecht, wegens eene door den verdienstelijken kunstenaar vervaardigde medaille op de echtverblindenis van Z. K. H. den Erfprins met H. K. H. de Prinses van Wurtemberg, eene gratificatie verleend.

Bij Koninklijk besluit van den 4 dezer is benoemd tot raadsheer in

het provinciaal gerechtshof van Groningen, de heer Mr. G. W. Eekhout, thans president in de arrondissements-regtbank te Groningen, en zulks in plaats van wijlen Jonkh. Mr. W. J. Quinsda. Mr. G. W. Eekhout was de derde candidaat, die door de Staten van Groningen ter vervulling der vacature gekozen was.

Bij een ander besluit, van dezelfde dagteekening, is benoemd tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof van Gelderland, Mr. J. H. van der Renne, thans president van de arrondissements-regtbank te Nijmegen, en zulks in plaats van wijlen Mr. A. G. G. Roijaards. De benoemde was door de Staten van Gelderland de eerste op de lijst der candidaten geplaatst.

Door Z. M. den Koning is vastgesteld, dat de gevangenis te Utrecht en te Assen op zoodanigen voet zullen worden ingerigt, dat een gedeelte van deze gevestigten bepaaldelijk zal bestemd zijn voor beklagde gevangenen en een ander gedeelte voor de beschuldigde gevangenen, of zoogenaamde gereenvoijerden naar de provinciale gerechtshoven.

Z. M. heeft bepaald, dat in het ouder Nederlandsch beheer teruggekeerde gedeelte van Limburg zullen worden gevolgd al de wetboeken, met de daartoe behoorende wetten en verordeningen, thans te Maastricht geldende, en dat door de wetten en verordeningen, naar welke die deelen van Limburg, tijdens de weder in bezitting, van kracht beschouwd, moeten worden verstaan al die speciale wetten en verordeningen, welke onder de wetboeken, en daartoe behoorende wetten en verordeningen, niet zijn begrepen.

De Staatscourant bevat onderscheidene Koninklijke Besluiten, betrekkelijk de ontbinding der corpsen mobiele en reserve schutterij, het terugbrengen der plaatselijke schutterijen op den gewonen voet, het toepassen op de rustende schutterijen van de verordeningen omtrent de tucht en regtpleging voor de dienstdoende schutterijen vastgesteld, en het geheel ontslag van hen, die vrijwillig tot bandhaving van rust en orde dienst hebben gedaan. Het eerstgenoemde dier besluiten is van den navolgenden inhoud:

WIJ WILLEN, ENZ.

Art. 1. Onze besluiten van den 4 en 11 October 1830, (Staatsblad n°. 61 en 69), betreffende de formatie van den eersten haan der schutterijen, tot afzonderlijke mobiele corpsen; die van den 17 November 1832 (Staatsblad n°. 49 en 50), betreffende de oprigting van de reserve schutterijen uit de twee laatste haan, en, uit dat gedeelte van den eersten haan der schutterijen, dat tijdelijk is onttrokken geweest, en eindelijk, dat van den 23 November van hetzelfde jaar, (Staatsblad n°. 55), houdende voorloopige bepalingen omtrent de daartelling van den landstorm, worden bij deze buiten werking gesteld.

Art. 2. Dien ten gevolge magtigen Wij Groen directeur Generaal van oorlog, tot het uit Onsen naam doen ontbinden van de corpsen mobiele schutterij, met de tot iedere dierzelve behorende compagnieën artillerie, als ook van het bataillon schutterij artillerie, en eindelijk, van de corpsen reserve schutterij, voor zoo ver deze laatste zijn daargesteld, en hier of daar nog zou den kunnen gehouden worden als zoodanig in aanwezig te zijn gebleven.

Art. 3. Door de ontbinding zullen de hoofd- en mindere officieren en verdere tot de bewuste corpsen of compagnieën behoord hebbende menschen geacht worden van de verplichtingen tot dezelven volkomen ontheven te zijn.

Art. 4. Wij behouden Ons echter voor, om aan ieder der hoofd- en mindere, — niet tot het leger behoorende officieren, die bij de voorschreven corpsen of compagnieën hebben gediend, nader, bij een afzonderlijk besluit, een eervol ontslag uit de voornemde dienst te verleenen; doch bepalen reeds voorloopig bij deze, dat aan het beduelde ontslag, ten behoeve van zoodanige hoofd-officiëren, die niet tot de plaatselijke schutterij van eenige gemeente, hetzij dienstdoende, hetzij rustende, behooren, de vergunning verbonden zal zijn, om de uniform van het corps en de distinctive teekenen, aan hunne tegenwoordige rangen geheel, voortdurend te mogen blijven dragen, zonder dat echter deze vergunning aan de voormalige militaire officieren, die in eenen minderen rang, dan welken zij bij de voornemde schutterijen hebben bekleed, gepensioneerd mogten zijn, eenig regt of aanspraak tot verhooging van pensioenen zal kunnen geven.

Art. 5. De vaandels, welke ten behoeve van de voorschreven corpsen zijn aangeschaft, of welke aan dezelve ten geschenke gegeven mogten zijn,

zullen aan de Gouvernens in die provinciën, waartoe gedachte corpsen hebben behoord, overgegeven, en door hunne zorg in de hooftplaats der provincie op zoodanige wijze bewaard worden, als meest geschikt zal zijn, om het gebruik, dat daarvan gemaakt is, in een vereerend aandenken te houden.

Hiervan zullen echter zijn uitgezonderd zoodanige vaandels, welke bij eenig mobiel schutterlijk corps, uit dezelfde gemeente herkomstig, in gebruik zijn geweest, of aan de Plaatselijke Schutterij eener bepaalde gemeente in der tijd zijn vereerd geworden, als welke, tot verder gebruik van de Schutterij aldaar, aan den commandant der dienstdoende Schutterij van zoodanige gemeente zullen worden teruggegeven.

Art. 6. Vermits door de opheffing der betrekkingen tot de mobiele schutterij, en daarbij gediend hebbende hoofd- en mindere officieren, noch ook de onder-officiëren en verdere manschappen, ontheven zijn van de wettelijke verplichtingen, die op ieder hunner, ten aanzien van de schutterij in het algemeen, in gewone tijden berustende zijn of nader zouden kunnen gebragt worden, zoo zullen al de hier bedoelde personen, voor zoo ver zij, uit kracht der wet, als schutterplichtigen bij de plaatselijke schutterijen, hetzij dienstdoende hetzij rustende, te beschouwen zijn, nadat de ontbinding ten uitvoer zal zijn gebragt, tot de schutterij, waartoe zij als zoodanig behooren, door de zorg van de plaatselijke besturen en de commandanten dier schutterijen terugkeeren, en daarbij dedelijk, behoudens de voorschriften, die wij, ten aanzien van hunne indeling, nader zullen noodig oordeelen, wederom worden opgenomen.

De dienstplichtige officieren en onder-officiëren echter, welke bij de plaatselijke schutterijen niet in de door hen bij de mobiele corpsen verkregen rangen of graden mogten zijn benoemd, noch daarbij kunnen worden geplaatst, zullen, indien zij zulks verlangen, tot zoo lang die benoeming of plaatsing werkelijk zal zijn geschied, de suite van het corps gevoerd en buiten alle werkelijke plaatselijke dienstplichtigheid gehouden worden.

Art. 7. De gouverneurs der provinciën zullen de noodige maatregelen nemen, ten einde zoodanige personen, die, ten gevolge van hunne dienst bij de mobiele corpsen niet ingeschreven zijn geworden voor de schutterij, of wel tijdelijke vrijstellingen hebben verkregen, gehouden worden, om de verplichtingen ten behoorlijken tijde te vervullen, die op hen, uit kracht der wet, reeds gebragt zijn, of nader op hen gebragt kunnen worden.

Art. 8. Al de voorwerpen van kleeding, wapening en uitrusting, thans nog in de magazijnen bij de staven der mobiele schutterijen of in het magazijn van den generaal van administratie der mobiele stedelijke schutterijen voorhanden, welke als het eigendom van eenige gemeenten, waar dienstdoende schutterijen bestaan, te beschouwen zijn, zullen aan de plaatselijke besturen, die het aangaat, teruggegeven, doch de overige voorwerpen, welke 's Rijks eigendom zijn, in de magazijnen van oorlog overgebragt moeten worden.

Art. 9. De kleeding- en kleine equipments-stukken, welke de leden der mobiele schutterijen, tijdens hun verrek met onbepaald verlof, hebben behouden, zullen, voor zooverre zulks door de belanghebbenden mogt worden verlangd, aan dezelve ter verder gebruik worden gelaten.

Naar men vernemen, heeft Z. Exc. de minister van Justitie zich vereenigd met het gevoelen van den procureur-generaal bij het Provinciaal Gerechtshof in Holland, dat art. 1505 van het Burgerlijk Wetboek niet heft doen vervallen art. 38 van het Keizerlijk decreet van 14 Julij 1813, hetwelk zoo voortdurend van kracht blijft, en waarbij aan de deurwaarders is verboden, middellijk of onmiddellijk koopers te worden van roerende goederen, met welker verkoop zij belast zijn.

Den 3 dezer is op den huize Jtersum, bij Zwolle, overleden, in den ouderdom van 61 jaar, Jhr. Mr. J. D. F. van der Wijk, president van de arrondissements regtbank te Zwolle.

Volgens allier uit Oost-Indië ontrangen berigten is aan hoord van Zr. Ms. fregat de Zaan, liggende in de straat Banka, op den 3 April jl., overleden de 1ste luitenant der mariniers F. B. S. Jacob, commandant van het detachement mariniers, aan boord van gemeld fregat. Wij vernemen tevens, dat te Batavia in het hospitaal is overleden de 1ste luitenant ter zee van de 1ste klasse A. A. Bouricius, gediend hebbende op Zr. Ms. fregat de Maas.

MENSELWERK.

DE SONATE.

Nabij het gebrucht Rosenfeldt, in Zwaben, staan aan de helling der heuvelen twee kleine woningen. Zij trekken het oog van den reiziger door hare netheid. Toen ik Duitschland doorreisde, hield ik mij in de schoone valeijen van Rosenfeldt eenige dagen op.

Onwillekeurig bezocht ik deze huizen, en des avonds, nadat in den Zwaarden Engel mijn slacon rijwijn ten halve geleid was, en mijn goede wijn en den inhoud van mijnen tabakzak te helpen opruimen, vroeg ik aan LICHEN, de bevallige maagd, die gewoonlijk ons bediende: vanwaar het kwam, dat die beide huizen ledig stonden.

«Zij werden,» antwoordde het gediensige meisje, «een jaar geleden, door twee gezinnen bewoond; het een was dat van den heer LANGHANS, die, na den dood zijner vrouw, zijne brouwerij te Rosenfeldt had laten STANLEN, den voormaligen predikant van het dorp, die nu met zijne dochter aldaar woonde, om zijne dagen in rust te eindigen.

Deze jong-lieden, KARL en MATHILDE, beminden elkander. Bij den dans waren zij altijd gepaard, en hunne bewegingen waren zoo vol smaak en zoo ligzaam op de maat te zien rond kraaijen. Elken avond kwamen de beide aan hare harp en nam KARL zijne fluit; zoo speelden beiden dan de ge-liefkoede liederen hunner ouders. Ik heb deze kleine concerten wel eens met elkander; terwijl de grijsaards met stil vermaak de maat sloegen. Soms tijds gaven zij seive ons de wijzen van verouderde volkszangen aan, en gevoelden dan zich als verjongd. O, hoe gelukkig waren die twee gezinnen op den gouden leeftijd.

Twee jaren geleden, toen de Mei onze dalen met bloemen besprooide, werd KARL en MATHILDE verloofd.

Op eenen avond van den eerstvolgenden September viel er een verschrikkelijke stortregen; storm en onweer hadden drie dagen lang allerhevigst gewoed: de wind, de donderslagen, het aanhoudende lichten, het bruisen van den stroom, en het gebrul der watervallen vulden het dal met schrik en onrust. Toen klopte een reiziger aan de deur van het huis des vaders van MATHILDE, alwaar de beide gezinnen vereenigd waren. Men haastte zich hem de deur te openen, en had een vreemdeeling voor zich, die verblijf verzocht voor eenen enkelen nacht, zeggende een koopman te zijn, en eene waarde bij zich te hebben, die hem selvroonen deed verder te gaan. Dadelijk werd hij binnen gelaten. Het was een man van eenen hoogte en edele gestalte, zijne zwarte haren, die als golvend op zijne schouders afdaalden, deden de blecke kleur van zijn langwerpig en somber gelaat te sterker uitkomen. MATHILDE zeide mij dikwerf, dat hij voor schoon had kunnen doorgaan, wanneer niet zijne oogen, die als bloedig uitzaigen, eene zoo buitengewone schrik inboezemende uitdrukking hadden gehad. De vreemdeeling gedooide niet, dat het kleine concert om zijnet wil werd afgebroken; integendeel, hij scheen er een groot behagen in te vinden, en na den afloop van hetzelfde vrolijk opstaande, opende hij zijnen mantelzak, en verzocht MATHILDE een cahier van nieuwe muziekstukken tot eene gedachtenis te nemen. «Deze muziek,» sprak hij, «met eenen betekenisvollen blik, «zal de familie aan mij doen denken.» Den volgenden morgen vertrok hij.

Den avond na zijn vertrek beving MATHILDE de lust om te zien, welke muziekstukken het cahier bevatte. Het was eene groote verscheidenheid van Bolero's en Barcaroles, walsen en contradansen, Engelsche, Schotsche en Deutsche liederen, en aan het einde, eene sonate. MATHILDE zag met genoegen, dat zij voor harp en fluit gearrangeerd waren, en zette zich neder, om de sonate te spelen.

Reeds bij de eerste accorden was zij door de rijkheid en het zonderlinge van deze compositie getroffen; KARL en de beide vaders deelden in haar gevoel. Weldra volgde eene zoo ernstige, fantastische, verschrikkelijke melodie, dat zij ten hevigste ontroerd verbleekte, en in tranen uitbarste, en gelwongen was, een oogenblik te rusten; ook uit de fluit van KARL klonken, als door eenen betoverenden magt, geene andere, dan treurige en onzekere tonen, en de grijsaards luisterden in stomme verbazing naar deze wonderbare muziek.

Toen MATHILDE weder voortging, klonken klagende en lang aangehouden geluiden uit hare harp, gelijk aan die, welke de harpen op de toppen der bergen geplaatst, uitstorten, als een zachte, doch gestadige wind, heere snaren beweegt. Daarop had in versnelde maat een overgang plaats, die eene huivering door alle de leden der schoone harpspeeler deden rillen; verward klonken schaterend lagehen en smartelijke kreten dooren, opgevolgd door eenen lijkzang en gesloten vervolgens door eene sombere en hevige uitbarsting; met diepe stilte, alleen door droefgeestige echo's afgebroken eindigde het stuk. MATHILDE was zoodanig afgemat, dat zij nauwelijks in staat was de sonate uit te spelen; KARL stond bevende, als gevoelde hij de werking van een' bovennatuurlijken schrik; de ontroerde grijsaards spraken bij het afscheid onwillekeurig eenen zegen over hunne kinderen uit; de nachtgroet, anders zoo hartelijk en welgemoed, was nu stijf en droefgeestig.

Intusschen speelde MATHILDE die sonate elken avond weder over; KARL zelf scheen meer en meer in de zielverscheurende aandoeningen, die zij opwekte, een welbehagen te vinden, en de vaders keurden wel deze sonderlinge voorkeur telkens af; doch gaven ook telkens weder toe aan het verlangen hunner kinderen. Zoo werd de sonate dagelijks in eene der huizen van den heuvel gespeeld; naar dagelijks ook wierp zij een sloers van over de klaarbare droefgeestigheid en pijnlijk voorgevoel op de beide gezinnen.

Het feest van Rosenfeldt brak aan. In de daaropvolgende lente zou het huwelijk van KARL en MATHILDE voltrokken worden. Zij kwamen om hetzelfde bij te wonen, en namen met de beide grijsaards hunnen intrek alhier. Welk eenen genoegelijken avond hebben wij toen beleefd; men woderde in den wals om eenen cereperij. Aan het paar, hetwelk bij het eerst ontstoken licht eene kleine wakaars den wals begint, en nog walsende is, als die kars is uitgebraad, wordt dan te Rosenfeldt een prachtig schamp ten geschenke gegeven. KARL en MATHILDE droegen den prijs weg. MATHILDE haastte zich om met ons het gewonne schamp, met lover en liet en bloemen en bladeren rijk uitgedoet, te gaan bezichtigen; allen vloegen wij lachend en dardelnd uit, naar de groote plaats, op welke het schamp was ten toon gesteld, zooder aan de ruwe hand van den winter te denken. Het feest van Rosenfeldt valt omtrent de herfsten in.

Spoedig daarna werd MATHILDE ziek, en met elken dag kranker, en eene maand later scheen de doctor alreeds aan den predikant van het dorp, dat

— Aan de bij ons ontvangen *Tafelgast Courant*, die tot den 19 April loopen, is het volgende ontleend:

Door Z. Exc. den gouverneur-generaal van Nederlandsch Indië, zijn de volgende bevelen uitgevaardigd: *Civil Departement*. Bevestigd bij de algemeene rekenkamer, tot hoofd-commies J. W. Rudolph, thans eerste commies; tot 1ste commies, G. C. L. Schlegel en H. Martens, thans 2de commies; tot 2de commies A. A. Cluven, thans klerk bij gemelde kamer. Op verzoek eervol uit 'lands dienst ontslagen: de assistent-resident van Probolengo, reidentie Bezoekie, H. A. C. Smisart. *Militair Departement*: bij het regiment huzaren N° 7, tot 1ste luit., de 2de luitenant voor memorie bij het regiment, G. F. C. Deij, met bepaling, dat hij in zijne tegenwoordige betrekking, als instructeur bij de kavallerie van Z. H. den Sultan van Samanap werkzaam, en als zodanig voor memorie gevoerd, blijven zal; en de 2de luitenant D. F. Jaspers; bij de milit. administratie, tot aspirant-belaafmeester, de adj. onder-offic. J. W. T. Waanders, voor memorie bij het corps sapors, met bepaling, dat hij bij de milit. administratie à la suite gevoerd, en belast zal worden met de betrekking van magazijn-meester der genie bij de werken te Batavia; bij de geneeskundige dienst, tot dirigerend offic. van gezondheid der 2de klasse, de chirurg. majoor M. J. E. Muller. Gepensioneerd: de inlandsche 2de luit. van het 3de batt. inf. Siegerra en J. Tjindil.

— Uit Oostvriesland schrijft men ons, dat in de badplaats op het eiland Norderney, den 3 dezer, even als in vorige jaren, met veel luister de geboortedag van Z. M. den Koning van Pruisen is gevierd. Meer dan 300 personen namen deel aan het daartoe aangerigte feestmaal; de toast ter eere van den Koning werd met zodanige geestdrift uitgebracht, dat de zaal langer dan een half uur van de hurra's weergalmde. De voortdurende gehechtheid der Oostvriërs aan hunnen voormaligen Vorst is daardoor weder op de onduidelijkste wijze aan den dag gelegd.

ROTTERDAM 9 Aug. Morgen na den middag, ten 4 ure, zal alhier te water worden gelaten, het fregatschip *Kenau Hasselaar*, gebouwd op de werf de Naarsgrheid.

VLISSINGEN 7 Aug. Gisteren middag is de kapitein ter zee Arriens, commanderende Z. M. fregat *de Rijn*, alhier met het stoomjagt *de Leeuw* aangekomen.

— De forten *de Nolle* en *de Ruiter*, buiten Vlissingen, worden ontwapend, terwijl het buskruid dier sterkten, zoowel als dat van deze vesting voor het grootste gedeelte in het fort Frederik Hendrik te Breskens is opgelegd.

BELGIE.

Part. Correspond. BRUSSEL 9 Aug. Dezen morgen zijn alhier twee koeriers doorgekomen, die onmiddellijk hunnen weg naar Londen hebben voortgezet; de een, door den heer Rotschild afgezonden, heeft dépêches achtergelaten voor den agent alhier van dit aanzienlijk bankiershuis; de ander, uit Konstantinopel komende, is overbrenger van dépêches van lord Ponsomby, voor het Britsche kabinet.

De Conferencien, die dezer dagen te Mechelen tusschen alle de bisschoppen van België hebben plaats gehad, zijn eergisteren ten einde gebragt. Tot dusverre is er niets uitgelekt, omtrent het doel dezer geheimzinnige bijeenkomsten; maar men gelooft algemeen, dat dezelve in betrekking stonden met het verkrijgen van eenen onbepaalden invloed op het lager en middelbaar onderwijs, en met het oprigten van nieuwe dagbladen tot tegenwicht van de liberale drukpers.

De heer Surlat de Chotier, die in 1831 door het nationaal congres tot regent van België was gekozen geworden, en die waardigheid tot de komst van Koning Leopold vervuld had, waarvoor hem een jaarwedge van f 10,000 toegekend werd, is eergisteren den 7 dezer, op zijn kasteel te Glogalm bij Huy, aan de gevolgen eener borst-waterzucht overleden. Hij heeft in de laatste tijden het stille leven van eenen vergeten burger geleefd.

De heer Charles de Brouckere, directeur der munt, en voormalig directeur der Belgische bank, zal eierlang een reis ondernemen naar Polen en Rusland. Zijne afwezigheid zal waarschijnlijk eenige maanden duren. Er zijn er, die voorgeven, dat hij een geheime missie van gouvernementswege zou vervullen, doch dit is te minder waarschijnlijk, daar hij sedert eenige tijd in ongenust bij het Ministerie staat, en van allen invloed verwijderd gehouden wordt.

De heer Bois le Comte, Fransch gezant bij het 's Gravenhaagsche hof, bevindt zich sedert twee dagen alhier.

De gouverneur van het niet afgestaan gedeelte van Limburg heeft zijne onderhoorigen bij circulaire verwittigd, dat, luidens een bericht van den minister van Binnenlandsche Zaken, de personen, die in een gemeente van het niet afgestaan, dus nog tot België behoorende gedeelte, vóór het tractaat van den 19 April gedomicilieerd waren, doch in het aan de Nederlanden afgestaan gedeelte geboren zijn, de bij de wet van 4 Junij 1839 vereischte formaliteiten moeten vervullen, als zij als Belgen willen aangemerkt worden.

Da nadere berichten, die men omtrent den laatste oorzaak van het Luxemburgsche ontzigen heeft, zijn alderdruftigst. De oogen, waarvan men met regt de beste hoop gekoesterd had, is ten eenenmale vernietigd, en de stad Arlon zelve heeft ongelukkig veel schade geleden. Ook te Antwerpen heeft eergisteren een zwaar onweder plaats gehad, dat veel onheil veroorzaakt heeft, zijnde onder anderen 's lands entrepôts geheel overstroomd, en alle helders met water gevuld.

De opbrengst van den ijzeren spoorweg, gedurende de maand Juli, was boven alle verwachting groot, hebbende niet veel minder dan 146,000 fr. opgebracht; de menigte reizigers, uit en naar de Nederlanden, zullen er veel toe bijgedragen hebben; trouwens is die maand altijd een der gunstigste voor reizigers, gelijk ook voor de scheepvaart. Het is derhalve geen wonder, dat de Scheldtel, gedurende de eerste maand, dat hij geveven werd, bijna het drievoud heeft opgebracht van hetgeen, volgens den gemaakten overslag, van 300,000 fr. jaarlijks moest opgebracht worden.

FRANKRIJK.

Part. Correspond. PARIS 8 Aug. De stoomboot uit het Oosten, van welke ik gisteren melding maakte als in het gezigt van Toulon zijnde, is te Marseille binnengelopen. Eene heden morgen aan het Ministerie van Marine ont-

er geene hoop meer was op haar behoud. De wals van het feest en de scherpe winterkonde hebben de maand gedood. Wij vergezellen den lijkstoet, toen zij naar het kerkhof werd gedragen; allen waren wij gekleed in het wit, en in de hooge populier-laan zongen wij vrome liederen rondom hare kist. Met bloemen door onze smart en vriendschap bestrooid lag zij in de zelve; van hare schoonheid waren geen sporen meer aan het lijk, en om hare lokken sloten zich beide, de sluier der bruid en de krans der gestorvene. *Karel, stonde verre; zijne smart was sprakeloos en hij had geen tranen.* Hij bezat de kracht niet, om te naderen tot het graf; toen zij in den kuil werd afgezet, slootte hij buiten kennis neder, doch vervolgens zat hij het grootste gedeelte van den dag op den zoden-heuvel, die zijne bruid bedekte.

Nog eenmaal vertoefde hij later werd ook KAREL ongesteld en beddigerig. Grophoudelijk riep hij, op den toon der diepste smart: «O, MATHILDE! MATHILDE!» Eene woedende koorts greep hem aan, en weldra vernamen wij, dat zijne nieren waren geteld.

Maar gedurende zijne ziekte en te midden van zijn lijden, terwijl de beide grijsaards liefdevol voor zijne legerstede zaten, stond KAREL een avond van zijn bed op, alsof hij gezond ware, zoo ras de klok tien ure sloeg. Dan, met woorden en teekenen, gebod hij stilte, nam zijne fluit en plaatste zich naast de harp zijner gestorven geliefde, en ontklokte met bleeke en vernamde lippen, doch niet minder gevoelvol en krachtig dan vroeger, aan het spel van de afwisselende toonen der wonderbare sonate. *Niet echter vermoet hij haar geheel ten einde te spelen, maar telkenreus uitroepende: «Verder, MATHILDE, verder, ik smek het u!» als of werkelijk MATHILDE zich naast hem bevond, bak hij af, en maakte, na een oogenblik wachters, snarlijk een beweging, als of hij iemand vaarwel zeide, en zonk dan van afsmatting ineen.*

Elf dagen lang stond KAREL aldus ten tien ure des avonds op, en telkens herhaalde zich hetzelfde tooneel. De bekommerde vaders wilden hem zulks beletten, doch met alle mogelijke helderheid van geest bad hij hen, dat zij hem niet zouden storen, verzekerende, dat MATHILDE hem werkelijk bezocht. Als het geheimzinnigste uur sloeg, maakte hij zelfs hen opmerkzaam op hare verschijning, zoeder dat nogtans de grijsaards iets anders zagen, dan in zijne handeling het uitverkeel eener verbeelden verbeeldingskracht. KAREL evenwel bevestigde hun gevoelen, en vroeg zijnde: «daar is zij.»

vangen télégraphische dépêches berigt, dat de door de bedoelde stoomboot medegebrachte tijdingen ter estafette naar Parijs zijn verzonden, alwaar zij morgen in den loop van den avond zullen aankomen.

Dezen morgen zijn door middel van de télégraaf aan den majoor-generaal der Marine te Toulon de instructien gezonden, die, naar men wil, in de onderscheidene bijeenkomsten van den raad van ministers zijn vastgesteld, welke gisteren over de Oostersche zaken zijn gehouden, en waarin men eindelijk tot een besluit is gekomen, ten aanzien van de te nemen militaire maatregelen, ingeval van een gewapende tusschenkomst van het Russische gouvernement.

PARIS 8 Aug. De Oostersche kwestie heeft het Ministerie niet ontbonden en de daaromtrent bestaande onenigheden zijn door een transactie ten einde gebragt. Onderscheidene dagbladen melden, dat de meerderheid van den kabinetraad in een gisteren te St. Cloud gehouden bijeenkomst er in geslaagd is, om zijne denkbeelden nopens een meer krachtige houding tegenover de gebeurtenissen in Syrië te doen zegevieren. Naar men zegt, is er besloten tot een demonstratie, die ditmaal, zoo als de *Courrier Français* zich uitdrukt, ernstiger zijn zal dan de militaire wandelingen, met drie schepen van den admiraal Lalande, van Tenedos naar Ourlac, en van Ourlac naar Tenedos.

— De *Moniteur Parisien* berigt, dat de uitwisseling der ratificatiën van het tractaat tusschen Frankrijk en Mexico dezer dagen heeft plaats gehad. Genoemd dagblad voegt er ook bij, dat de verspreide geruchten omtrent de bestaande onenigheden der ministers, ten aanzien van de kwestie van de koloniale sniker, van grond onbloeit zijn, en dat het gouvernement steeds voortgaat, al de daarbij betrokken belangen in de meest ernstige overweging te nemen.

— In eenen brief uit St. Petersburg van den 26 der vorige maand, door onderscheidene Parijsche dagbladen medegeleed, leest men, dat de graaf van Nesselrode aan het kabinet der Tuilerien, en aan dat van St. James heeft doen betrekken, dat, in geval Mehemed-Ali mogt weigeren alle de voorwaarden aan te nemen, die hem door den Divan zijn aangeboden, Rusland en Oostenrijk troepen naar Turkije zullen doen oprukken, tot verdediging van het Ottomaanische rijk, en tot bestrijding van de vijanden des Groeten Heers. Ten gevolge van dezen maatregel zijn nieuwe instructien gezonden aan den heer de Butenief, Russisch gezant te Konstantinopel, terwijl verschillende hoofdofficieren zich naar Odessa en naar het leger van het zuiden hebben bevestigd.

Dezelfde briefschrijver spreekt ook van belangrijke tijdingen, uit Tiflis in Georgië te St. Petersburg ontvangen, volgens welke de Russische troepen in Opper-Daghestan een beweging zouden gemaakt hebben in de richting van Achkaltzik op de Turksche grenzen, met het doel, om, naar men zegt, Erzerum te dekken; van welke beweging de Abas en Tschetchentses moeten hebben gebruik gemaakt om Gagry, Soutjoun-Kalé en de achterhoede van het Russische leger aan te vallen, zoodat de daarover bevelvoerende generaal Grabbe naar Sandja zoude zijn teruggetrokken, waarna Daghestan voor de tweede maal in opstand is geraakt.

Ten slotte wordt in den bedoelden brief, die wel nadere bevestiging zal behoeven, de aanmerking gemaakt, dat deze onvoorziene gebeurtenis voor het leger van den Kaukasus en dat der Zwarte Zee de moeilijkheid heeft vermeerderd, om tegen de Egyptoosers in Azië op een krachtadige wijze te handelen.

— Omtrent de vraag, in hoeverre de Kapudan-Pacha, door het stellen der Turksche vloot onder de bescherming van Mehemed-Ali, de Oostersche kwestie zoude beslist hebben, ingeval de beide aldaar strijdende partijen de vrijheid hadden met eigen krachten hunne geschillen ten einde te brengen, leest men in het *Journal des Débats* een artikel van den volgende inhoud:

«De Christelijke Mogendheden, die in dezen grooten strijd onzijdig zouden kunnen blijven, zoolang geen barer daarin een aanleiding tot uitbreiding zal zoeken, schijnen besloten zich ten aanzien van het Oosten een regt van tusschenkomst toe te eigenen, uit hare belangen en haar wederkeerig wantrouwen voortvloeiende. Uit dit oogenpunt kan de tegenwoordigheid van den Kapudan-Pacha te Alexandrië de bron van nieuwe verwikkelingen worden, door de gebaue onenigheden te doen uitbarsten, die de openbare opinie steeds heeft weten te doorgroeven, langen tijd vóór dertse openbaring, en aan welke bewustzijn de Kabinetten te vergeefs zich pogten te onttrekken.

«Wij willen daarmede niet erkennen geven, dat deze veronderstelling zich reeds heeft verwezenlijkt, noch dat de aankomst der Turksche vloot te Alexandrië het teeken moet zijn van een scheiding tusschen de gouvernements, die tot heden eenen gemeenschappelijken weg hebben gevolgd, in welk van hunne vroegere uitlopende gevoelens. Maar voor de geheele wereld is het blijkbaar, dat men een crisis nadert, en niemand weet, hoe men deze hooftproefing zal doorworstelen. Hetgeen men den 17 Julij te Konstantinopel nog kon vreezen, namelijk, de oproerige vloot van den Kapudan-Pacha te zien terug keeren, om in naam van Mehemed-Ali den jeugdigen Sultan te bestrijden, vreezen wij niet meer. Het woord van Mehemed-Ali, waarvan geheel Europa door zijne vertegenwoordigers heeft acte genomen, staat ons daarvoor borg.

«Maar wij koesteren de vrees van Rusland, vezinnende tegen dat gevaar niet gerustgesteld te zijn, dit voorwendsel te zien aangrijpen, om aan Turkije een gewapende tusschenkomst op te dringen, welke de beide andere Mogendheden tot geen prijs zouden kunnen dulden, of wel ook, dat een andere Mogendheid, eenen ijver voor Konstantinopel aan dat leggende, die inderdaad niets anders is dan vijandschap tegen Mehemed-Ali, tot terugkeer van de Turksche vloot een poging aandrende, die na zich zoude kunnen slepen de vernietiging der Egyptische vloot, misschien zelfs de verdelging van de beide zeemagten. Rusland, dat geduld oefent, zoude zonder twijfel deze toekomst toelijken, vooral zoo dezelve volledig ware, en aan het Turksche en Egyptische Islamismus niet anders overliet, dan de overblijfselen van zijne maritieme strijdkrachten. Maar zoude Frankrijk zich met dergelijke daden kunnen verenigen, of die zelfs maar dulden? Zoulen alzo niet noodeloos en met verachting van de magt der daadaken, de noodlottige gevolgen worden uitgelokt van die hartstogtelijke staatkunde, die zoo ter ongelogener tijde de gebeurtenissen in Klein-Azië heeft bespoedigd, en te gelijk met de rust der wereld, het bestaan zelf van het Ottomaanische rijk in de waagschaal gesteld.

wees hij haar aan met den vinger en beschreef hare gedaante en, hoe zij zachtens ter kamer inkwam en zich bij hare harp nederzette. Op den twaalfden dag deden de grijsaards de klok stilstaan. Te vergeefs staarde de kranke nu op den onbewogen wijzer, maar toen het tiende uur daar was, terwijl de klok nog op het zeude wees, zocht eensklaps ophellende, zag hij niet te min de verschijning weder. Met den uitroep: «nog eenmaal MATHILDE, nog eenmaal slechts de sonate!» stond hij als gewoonlijk op en nam weder zijne fluit. *Nooit had de fluit een zo lieflijk en helder als thans geklonken, de sonate werd geheel ten einde gespeeld, en toen zij geheel ten einde was riep KAREL met een sterke stem, terwijl hij nederstortte: «MATHILDE, thans heb ik de uwe!»*

Twee dagen dagen daarna trok weder een lijkstoet door de hooge populierlaan; doch nu waren het twee maagden, maar jongelingen, die het lijk droegen en de vrome liederen aanhieven.

Sedert dien tijd wordt de heuvel niet meer bewoond. Na zes maanden geleden, reed de vreemdeling, van wien MATHILDE de sonate ten geschenke had ontvangen, door de groote straat van het dorp, maar alle de deuren werden angstig gesloten op zijnen weg. In eenen langen rooden mantel gewikkeld, zat hij op een gitzwart paard. De kinderen die hem waagden hem van verre te volgen, zagen hem den berg overgaan, aan welks anderen kant zich het Teufels-wald (het woud van den duivel) bevindt.

BLADVULLING.

«Ik heb weinig geleerd,» sprak eens MEHAMED-ALI, «mijne opvoeding was er niet naar, en ik moest zelf mij vorm n. Ook nu heb ik te veel te doen, om te kunnen lezen; maar ik zie veel en velerlei menschen, en luister opmerkzaam, naar hetgeen zij zeggen. De tongen der menschen zijn mijne boeken.»

MEHAMED-ALI was reeds 38 jaren oud, en sinds twee jaren Pacha, toen hij het lezen en schrijven begon te leeren. KAREL DE GROOTE was in hetzelfde geval; ook deze was reeds in jaren gevorderd, toen hij met lezen aanving. De boekdrukkerij van den Pacha te Cairo is ongenomen werkzaam. Tot hare nieuwste voortbrengselen behooren: *de Wonderbloemen der Natuur*, en een volledige uitgave der *Duizend en een Nacht*, *Arabische vertalingen*, in twee deelen, in 8°.

«Misschien beohten wij te veel gewigt aan den brief, dien wij eergisteren uit Konstantinopel hebben medegeleed, en die bij ons deze bezorgdheid heeft doen ontstaan. Wij hebben daarin opgemerkt te hebben, dat men te Konstantinopel niet als onmogelijk beschouwde een vijandige demonstratie van den admiraal Stopford tegen Alexandrië. Maar wij willen ook gelooven, dat de scherpsinnigheid van onzen correspondent niet zal beschaamd worden, wanneer hij de hoop uitdrukt, dat de Engelsche admiraal begrippeend, dat de Egyptische kwestie alsnu door de overwinning is beslist, zich niet in ongelukkige pogingen zal afmatten om over het geluk van Mehemed-Ali te haarkloven.»

SPANJE.

MADRID 31 Julij. Volgens het dagblad *El Correo Nacional*, zou het gerucht, betrekkelijk den dood van den generaal Cabrera, hetwelk te Bordeaux was verspreid, van allen grond zijn onthoofd.

— De generaal Espartero heeft het gouvernement dépêches doen toekomen, waarin hij berigt, dat onmiddellijk, nadat de fortificatiën van Amurrio en Arriena zullen zijn afgewerkt, hij eenen ernstigen aanval tegen de Carlisten zal ondernemen.

— Marotto heeft, in eenen brief aan eenen zijner vrienden, onder anderen, het volgende geschreven: — Men zegt, dat Espartero zich gereed maakt mij aan te tasten; ik geloof zulks niet; doch indien hij deze dwaasheid mogt beëgan, wees dan verzekerd, dat hij en zijn leger den dood op het slagveld zullen vinden. Ik ben overtuigd, dat mijne vijanden mij tegenwerken; ik veracht hunne pogingen, maar wees hen, als de dag komt, waarop ik mij met hen zal kunnen bezig houden: dan zal mijne wraak de gebeurtenissen bij Estella doen vergeten.

ENGELAND.

LONDON 7 Aug. De tijdingen uit China, in de *Singapore Free Press* van den 26 April II., bevestigen het medegeleedde omtrent den ellendigen toestand der Britsche en andere kooplieden aldaar. 20,283 kisten opium, door de Engelsche kooplieden aan den super-intendant Elliot overgeleverd, een waarde van 2,500,000 £ bedragende, zijn door hem, onder geleide van den tweeden super-intendant Johnson twee kooplieden van den Hong, en vergezeld van een aantal oorlogs-jonken, naar Lintin gezonden, om aldaar aan het Chineseche gouvernement te worden uitgeleverd. De bezittingen en het leven der Britsche kooplieden waren in groot gevaar; een kleine gewapende brik was het eenigste oorlogsvaartuig, dat zich ter bescherming in de nabijheid bevond. Men hoopte, dat het Indische gouvernement eenige oorlogschepen ter bescherming zou zenden. De ellende der kooplieden gaat alle beschrijving te boven; men weigerde hun levensmiddelen te doen toekomen; zij zijn van hunne bedienden beroofd en van alle communicatie met hunne respectieve gouvernementen afgesneden. Door de kooplieden in opium te Bombay, is aan den raad van H. M. een adres gezonden, waarbij zij verzochten, dat aan de verzekering van den super-intendant in China, dat het geldelijk bedrag van al de aan het Chineseche gouvernement uitgeleverde opium hun door het Britsche bestuur zal worden vergoed, een spoedig gevolg mag worden gegeven. De waarde der overgeleverde opium, waarvan de helft het eigendom der kooplieden te Bombay is, bedraagt, gelijk boven gezegd is; 2,000,000 £ à 2,500,000 £, en de inkomsten, welke de Oost Indische Compagnie van de regten op de opium trekt, variëren van 500,000 £ tot 2,000,000 £ jaarlijks.

— De Brazilian Mining Company heeft een bericht ontvangen van de werkzaamheden harer onderhoorigen in Brazilie, hetwelk allervoorleedigt is. Tot half Mei had men dagelijks niet meer dan drie pond goud kunnen opdelen; doch op eenmaal en onverwachts is die hoeveelheid zeer toegenomen, zoodat men op den 16 Mei 20, op den 17den 72, en op den 18den 53 £ verkregen heeft.

— Van wege het postkantoor alhier, heeft men bekend gemaakt, dat er den 12 Aug., 16 Sept. en 14 Oct., brieven naar Malta, de Ionische eilanden en Alexandrië, zullen verzonden worden.

— De heer Murray, schrijver van onderscheidene werken over de scheikunde, heeft in eenen brief, geplaatst in de *Manchester Guardian*, als een middel tot voorkoming der hoedsdoldheid aanbevolen, een mengsel van twee deelen salpeterzuur en een deel zoutzuur, hetwelk zo spoedig mogelijk de wond aangebragt moet worden. Hij heeft dit middel, onder anderen, aangewend op de hand van eenen man, die van eenen dolle hond gebeten was, terwijl hij bezig was eenen anderen hond te ootetten, die echter zoo wel als de aanval van de dolheid gestorven is. Dit is nu 15 jaren geleden, en de man heeft tot nog toe geen het minste letsel gevoeld.

— Van Lissabon heeft men brieven met de stoomboot *de Braganza* van den 29 Julij, waarin gezegd wordt, dat de staat van het land alles behalve gunstig is, en dat men binnen kort het uitbreken van eenen opstand verwacht; ook het gouvernement scheen zulks te vreezen, en nam de noodige voorzorgen. De Lissabonsche Visc-Compagnie is op het punt van onthouden te worden; twee vergaderingen, door b-langhebbenden gehouden, zijn zeer onstuimig geweest; de houders van aandelen, ontevreden met het bestuur, hebben geweigerd iets meer te betalen, zoodat de verdere werkzaamheden gestaakt zijn; de liquidatie zoude, dacht men, ellendig uitkomen. De New-Foundlandsche handel zoude nu geen verderen tegenstand ontmoeten in zijne pogingen om de belasting op vreemde vish verminderd te krijgen, o'w'hoon men nog vreesde, dat de slechte staat van 's lands geldmiddelen in dit opzigt een hinderpaal zoude blijven.

DUITSCHLAND.

WEENEN 1 Aug. In de afgelopen week, is Z. K. H. de aartshertog Ferdinand, civiele en militaire gouverneur van Galicië, vergezeld van den aartshertog Ferdinand, tweeden zoon van den hertog van Modena, naar Lemberg vertrokken.

— Meijerbeer heeft zijne nieuwe opera, *Karel V*, voltooid.

Part. Correspond. FRANKFORT 7 Aug. Men verzekert thans stellig, dat de ferien der Bondsvergadering niet vóór den herfst zullen beginnen, en voegt daar tevens bij, dat omtreeds dien tijd, de alhier nog gestationeerde Oostenrijksche en Pruisische troepen onze stad zullen verlaten.

De heer von Scherff, die, volgens het *Journal de France*, heden alhier wordt verwacht, is reeds in de vorige week in deze stad aangekomen. Berigten uit Baden-Baden deelen mede, dat aldaar dezen zomer sterk wordt gespeeld, en dat onlangs een jong Franschman, in weinige uren, 30,000 fra. heeft verloren. Algemeen verheft zich echter in Duitschland de volkgroot tegen de hindoedelen.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG 15 Julij. Volgens het oud Russisch gebruik, hield, bij de verloving van H. K. H. de grootvorstin Maria, met Z. K. H. den hertog van Leuchtenberg, de grootvoter troonopvolger van Rusland de bruidskrou over het hoofd van de doorlichtige bruid, en de graaf Pahlen hield de kroon over het hoofd van den hertog. Aan den Keizerlijken dinch waren 40 personen genoodigd; terwijl het tafelservies uit zuiver, uit het Ural-bergte afkomstig, goud bestond, Z. M. de Keizer trad met een hertog op het balkon van het winterpaleis, en beiden werden met de meeste toelichting door de volksmenigte begroet. Bij deze gelegenheid greep Z. M. de brand van zijnen schoonzoon, en riep het volk toe: «Ziet hier mijn zoon en een Russisch onderdaan.» Vijfhonderd personen hadden een diner in het winterpaleis; terwijl 2,000 genoodigden des avonds het bal bijwoonden.

— De *Schwabischer Mercur* bevat een schrijven van de Russische grenzen, waarin gezegd wordt, dat, terwijl Engeland en Frankrijk, ten gevolge van de wending der gebeurtenissen in het Oosten, op wapenrustingen bedacht zijn, Rusland nog geen militaire maatregelen zoude genomen hebben, die kunnen beschouwd worden daarmede in verband te staan. Althans men heeft niet vernomen, dat sinds het voorjaar buitengewone troepenbewegingen in de richting van de Zuid-Westelijke kusten der Zwarte Zee hebben plaats gehad, of dat de zich aldaar bevindende krijgsmagt versterking hebbe ontvangen; ofschoon het van den anderen kant een daadzaak is, dat vele regementen, onmiddellijk na de opening der scheepvaart, naar de Oostelijke kusten van de Zwarte Zee zijn gezonden, met het doel den opstand onder de Caucassische bergbewoners te beteugelen. Intusschen moet men niet gelooven, dat Rusland bij verdere ontwikkelingen der

terechte aansprekenheden een loot te schenken zal blijven. In dit vooruitzicht heeft het kabinet van St. Petersburg zelfs reeds sinds lang de vereischte maatregelen genomen, om des noods op het tooneel der gebeurtenissen die rol aan te nemen, die zijne belangen en de instandhouding der tractaten mogten vorderen. Wat er ook verder moge geschieden, Rusland zal deze tractaten met de strengste nauwgezetheid weten na te komen, en daarbij geheel onafhankelijk van elke andere medewerking handelen.

STADSNIUWS.
Door Burgemeester en Wethouders is ter kennis gebracht, dat, te rekenen van den 12 dezer maand, de passage over de brug voor de Lepellaan in de Plantage voor het vervolg zal zijn gesloten; en dat de toegang van de Plantage naar den Kadijk, en omgekeerd, voortaan zal zijn, langs de brug over de Nieuwe Heerengracht, of langs de Kazerne Oranje-Nassau.

Aangekomen en gelogd in den Doelen, Doelenstraat, baron H. van Zuylen van Nyevelt; Jonkhr. de Kock; baron W. A. van Pallandt; de heer Vernon, kapitein in Engelsche dienst; en J. Hope, van Londen.
In den Doelen, Singel, gravin de Rigny en familie.
In het Hof der Nederlanden, Doelenstraat, baron Seilliere, en baron van Hartman, luitenant in Pruisische dienst.

(Oproepingen.)
Van Hendriks, schutter bij het eerste bat., 3de afd., Mobiele Noord-Hollandsche schutterij; J. J. van Batum, A. Jonkers, schutters bij het 1ste bat., 1ste afd., Mobiele Geldersche schutterij; Johannes Groen, David ILedje, schutters bij het bat. Mobiele Drentsche schutterij, en A. M. A. Pelt, vrijwillig schutter bij de Mobiele Zuid-Hollandsche schutterij, alle, aan het Commissariaat voor de Militaire Zaken.

OVERLEDEN. 3 Aug. P. Usl, 50 j. — 7 Aug. J. Vogel, 56 j. — C. Schaga, geb. Beckman, 48 j. — Te Muiden, J. van Zon Jr., 62 j.

het ter perse leggen dezes, vernemen wij van goederhand, dat Z. M. de Koning bevelen heeft uitgevaardigd tot het finaal pasporteren van de passanten der ligtingen tot en met 1834.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING		AMSTERDAM, 10 Aug. 4½ ure.		volg. de Soc. tot nut des Obligatied. handels.		volgens de Effecten-Societ. it.	
DER EFFECTEN.		van	tot	geble- ven.	laag- ste	hoog- ste	geble- ven.
Werkelijke Schuld...	24	54½	55	54½	54½	54½	54½
Dito.....	5	102½	103	102½	102½	102½	102½
Uitgestelde dito.....	f	26½	27½	27	27	27	27
Kansbiljetten.....	4	96½	97	96½	96½	96½	96½
Amortisatie-Syndic.....	3½	81½	82½	82	82	82	82
Dito.....	4½	173½	174½	174	173½	174	174
Handel-Maatschappij.....	4½	173½	174½	174	173½	174	174
Nieuwe dito.....	4½	173½	174½	174	173½	174	174
Nieuwe dito 1837.....	4½	173½	174½	174	173½	174	174
Entrepot-Dok.....	4½	173½	174½	174	173½	174	174
Oost-Ind. Leening.....	4	100½	101	100½	100½	100½	100½
Dito.....	5	100½	101	100½	100½	100½	100½
Aandeelen Kansb.....	4	113½	114	113½	113½	113½	113½
Spoorweg Haarlem.....	4½	104½	105	104½	104½	104½	104½
Aand. Rijn-Spoorw.....	4½	104½	105	104½	104½	104½	104½
FRANKL. Inschrijving G. B.....	3	18½	19	18½	18½	18½	18½
ENGLAND. Dito.....	3	18½	19	18½	18½	18½	18½
FRANKL. Leening Arden's.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito onbep. Stuk.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Passive.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Deferred.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Fransche Uitgestelde	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Engelsche dito.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Certific. bij L. & B.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito Falc. & Co.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito te Londen.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Aandeelen Tavolieren.....	3½	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito te Parijs.....	3½	18½	19	18½	18½	18½	18½
U. & C. 1788, 1816.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito 1828, 1829.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito 1831, 1833.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Oblig. te Londen.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Dito te Hamburg.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Beursh. in Assig.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
Certific. van dito.....	5	18½	19	18½	18½	18½	18½
FRANKL. Aandeelen a fl. 300.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
Dito a fl. 500.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito a fl. 500.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito a fl. 100.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito a fl. 250.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
Dito.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
Dito.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
Dito te Londen.....	2½	69½	70	69½	69½	69½	69½
Wanerb. Goult & Co.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
Dito.....	4	69½	70	69½	69½	69½	69½
R. Ween. Aand. fl. 500.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito te Londen.....	3	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito dito.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito & Comp.....	5	69½	70	69½	69½	69½	69½
FRANKL. Dito bij loting.....	f	69½	70	69½	69½	69½	69½

